"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଶାନ୍ତିର ଗୁଣ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ, ତେଣୁ ଶାନ୍ତିରେ ରହି କଥାବାର୍ତ୍ତା କର, ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବା ବନ୍ଦ କର" ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି? ଗୁଣବାନ ପିଲାମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ?

ଉତ୍ତର:- - ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ଞାନର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି, ତୃତୀୟରେ ଗୁଣର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଗୁଣବାନ୍ ପିଲାମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ କାହାର ଅବଗୁଣ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, କାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଅବଗୁଣ ଅଛି ସେମାନଙ୍କ ସହ ମିଶନ୍ତି ନାହିଁ । ଯଦି ତାଙ୍କୁ କେହି କିଛି କୁହନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଶୁଣି ନ ଶୁଣିଲା ଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ରହି ନିଜର ଖୁସିରେ ରୁହନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମତଃ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ଞାନର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଗୁଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତା' ସହିତ ଏହି ଚିତ୍ରରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଗୁଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ସାଗର କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ଶାନ୍ତିର ଗୁଣକୁ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବା ଜରୁରୀ । ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ହିଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ, ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ସହ ଶାନ୍ତିର ସହ କଥା କୁହ । ଏହି ଗୁଣ ହିଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଏଠାରେ ଜ୍ଞାନ ରୂପୀ ଗୁଣ ତ ଶିଖୁଛ । ଏହି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଏହି ବିଚିତ୍ର ବାବା ହିଁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ବିଚିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ପଢୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଏଠିକାର ନୂଆ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଭଳି ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାର ଅଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୁଁ ଶାନ୍ତିର ସାଗର ଅଟେ ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ଏଠାରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅଶାନ୍ତିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଚାଲିଚଳଣିକୁ ଦେଖିବା ଦରକାର - ଆମେ କେତେ ଶାନ୍ତିରେ ରହୁଛେ? ବହୁତ ପୁରୁଷମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବା ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । ଭାବନ୍ତି ଯେ, ଶାନ୍ତିରେ ରହିବା ଭଲ । ଶାନ୍ତିର ଗୁଣ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ ଗୁଣ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ କିଭଳି ଶାନ୍ତିର ସ୍ଥାପନା ହେବ, ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥ କ'ଣ - ଏହା ଭାରତବାସୀ ପିଲାମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଭାରତବାସୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ କହିବେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ଆସନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶାନ୍ତି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଭଳି ନୁହେଁ ଯେ କେହି ଯଦି ଆମକୁ ଅଶାନ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ତେବେ ଆମେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଅଶାନ୍ତ କରିଦେବା, ନା ଅଶାନ୍ତ ହେବା ମଧ୍ୟ ଏକ ଅବଗୁଣ ଅଟେ । ନିଜ ଭିତରୁ ସବୁ ଅବଗୁଣକୁ ବାହାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କଠାରୁ ଗୁଣ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । କାହାର ଅବଗୁଣକୁ ଦେଖିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦିଓ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଭଳି ଶବ୍ଦ ଶୁଣୁଛ ବା ପରିସ୍ଥିତି ଦେଖୁଛ ତେବେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଶାନ୍ତ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ବାବା ଏବଂ ଦାଦା ଦୁହେଁ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ରୁହନ୍ତି । କେବେ ବିଗିଡି ନ ଥାନ୍ତି । ଜୋରରେ କୁହନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଶିଖିଛନ୍ତି ନା । ଯେତେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବ ସେତେ ଭଲ । ଶାନ୍ତିରେ ରହିଲେ ହିଁ ଯୋଗ କରିପାରିବ । ଅଶାନ୍ତି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଯୋଗ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କଠାରୁ ଗୁଣ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ ଜଣେ ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ରାଜାଙ୍କର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ । ଦେବତାଙ୍କ ଭଳି ଗୁଣବାନ୍ ତ ଅନ୍ୟ କେହି ହୋଇନାହାଁନ୍ତି । ସବୁର ମୂଳ ହେଉଛି ବିକାର, ତା ଉପରେ ତୁମେମାନେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଚାଲିଛ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଅବଗୁଣକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଅବଗୁଣକୁ ଦେଖିବା କିମ୍ବା ବର୍ଣ୍ଣନ ମଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଗୁଣ ରହିଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ହିଁ ଯିବା ଉଚିତ୍ । ବହୁତ ମିଠା ଏବଂ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବା ଦରକାର । ଶାନ୍ତଚିତ୍ତ ହୋଇ ଅଳ୍ପ କହିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ । ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଗୁଣ ଗ୍ରହଣ କରି ଗୁଣବାନ୍ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଚାଲାକ ଚତୁର ବ୍ୟକ୍ତି ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥା'ନ୍ତି । କେହି କେହି ଭକ୍ତମାନେ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଗୁଣବାନ ନିର୍ମାଣଚିତ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ବାବା ତ ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଲୌକିକ ପିତା ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ, ବହୁତ ନିରହଂକାରୀ ଓ ଶାନ୍ତ ରହୁଥିଲେ । କେବେ କ୍ରୋଧ କରୁ ନ ଥିଲେ । ଯେପରି ସାଧୁଲୋକଙ୍କର ମହିମା କରାଯାଇଥାଏ । ସେମାନେ ଭଗବାନଙ୍କ ସହ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥାଆନ୍ତି ନା । କାଶୀରେ, ହରିଦ୍ୱାରରେ ଯାଇ ରହିଥାଆନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଶାନ୍ତ ଏବଂ ମିଠା ହୋଇ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଠାରେ ଯଦି କୌଣସି ସନ୍ତାନ ଅଶାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତିର ସ୍ଥାପନା କରିବାରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଶାନ୍ତ ରହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥା ମଧ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଦୂରେଇ ରହିବା ଦରକାର । ଫରକ ରହିଛି ନା । ସେମାନେ ବଗ ଏବଂ ଏମାନେ ହଂସ । ହଂସ ବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମା ସାରାଦିନ ମୋତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ । ଉଠିବା, ବସିବା, ଚାଲିବା ସମୟରେ ନିଜେ ନିଜେ ଜ୍ଞାନକୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥାଅ । ସାରା ଦିନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହା ହିଁ ରହୁ - କାହାକୁ କିଭଳି ବୁଝାଇବି, ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ କିଭଳି ଦେବି ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯଦି କୌଣସି ଆଗନ୍ତୁକ ପ୍ରଥମ କରି ସେବାକେନ୍ଦ୍ରକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରାଯାଇଥାଏ । ସେଣ୍ଟରକୁ ଆସି ଯଦି କେହି ସାପ୍ତାହିକ କୋର୍ସ ବୁଝିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରାଯାଇଥାଏ, କୋର୍ସ ନ କଲେ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ଏଇଥିପାଇଁ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରାଯାଇଥାଏ କି ଜଣାପଡିଯିବ ଇଏ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ଜାଣିଛନ୍ତି? ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ? କାରଣ ଦୁନିଆରେ ତ କେହି ମଧ୍ୟ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଭାବନା ଫର୍ମରୁ ଜଣାପଡେ । ଯଦି ବାବାଙ୍କ ସହିତ କେହି ମିଶିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ମଧ୍ୟ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ମାଲୁମ୍ ପଡିଯିବ କ'ଣ ପାଇଁ ମିଶିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କେହି ବି ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ହଦ ଏବଂ ବେହଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଲୌକିକ ଏବଂ ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଆଯାଏ କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବେହଦର ବାବା ଆସି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଉଛ । ତାଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି ଶିବବାବା । ଶିବ ପରମାତ୍ମାୟେ ନମଃ କୁହାଯାଇଥାଏ ନା । ସେମାନେ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେବତାୟ ନମଃ କହିବେ । ଶିବଙ୍କୁ କହିବେ ଶିବ ପରମାତ୍ମାୟେ ନମଃ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ । ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିର ବର୍ସା ନେବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତାହା ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଅଟେ ଯାହାକୁ ସତ୍□ପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଏ । ଯଦି ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ । କାହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରାଇବା ପରେ ହିଁ କୋର୍ସ କରାଇଥାଅ । ପ୍ରଥମ ଦିନ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରାଇ ବୁଝାଅ ତା' ପରଦିନ ପୁଣି ଫର୍ମ ପୂରଣ କରାଅ ତେବେ ଜଣା ପଡିବ ଆମେ ଯାହା ବୁଝାଇଛେ ତାହା ମନେ ଅଛି ନା ନାହିଁ । ତୁମେ ଦେଖିବ ୨ ଦିନର ଫର୍ମରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତୁମକୁ ଜଣା ପଡିଯିବ - କ'ଣ ବୁଝିଛନ୍ତି? ଆମେ ଯାହା ବୁଝାଇଥିଲେ ତା' ଉପରେ କିଛି ବିଚାର କରିଛନ୍ତି ନା ନାହିଁ? ଏହି ଫର୍ମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବାବା ମୁରଲୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ବଡ ବଡ ସେଣ୍ଟରକୁ ତୁରନ୍ତ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଉଚିତ୍ । ପାଖରେ ଫର୍ମ ରଖିବା ଦରକାର । ନଚେତ୍ ମାଲୁମ୍ କିଭଳି ପଡିବ । ସେମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିବେ - କାଲି କ'ଣ ଲେଖିଥିଲି ଓ ଆଜି କ'ଣ ଲେଖୁଛି? ତେଣୁ ଫର୍ମ ବହୁତ ଜରୁରୀ । ଅଲଗା-ଅଲଗା ଛପାଇଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ଛପାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଗାକୁ ପଠାଇଦିଅ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏଠାକୁ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ଦେବତା ଅକ୍ଷର ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଯେଉଁମାନେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଦେବତା କୁହାଯାଏ । ଏବେ ତୁମେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରୁଛ । ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ବା ମିୟୁଜିୟମ୍ ହୋଇଥାଏ ସେଠାରେ ଏହି ଫର୍ମ ବହୁତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ମାଲୁମ୍ ପଡିବ କିଭଳି ଅବସ୍ଥା ଅଛି । ନିଜେ ବୁଝି ପୁଣି ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ ସର୍ବଦା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଗୁଣ ହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଅବଗୁଣ ନୁହେଁ । ତୁମେମାନେ ଗୁଣବାନ ହେଉଛ ନା । ଯିଏ ବହୁତ ଗୁଣର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିବେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୁଣଦାନ କରିପାରିବେ । ଅବଗୁଣଧାରୀ କେବେ ବି ଅନ୍ୟକୁ ଗୁଣଦାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ସମୟ ବହୁତ କମ୍ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ବହୁତ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି - ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଭ୍ରମଣ କରୁଛ, ଯାତ୍ରା କରୁଛ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ଅଛି - ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ଗୋପ-ଗୋପୀମାନଙ୍କୁ ପଚାର -ଏହା ଅନ୍ତିମ ସମୟର କଥା । ଏବେ ତ କ୍ରମଅନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି । କେହି କେହି ତ ଅନ୍ତର୍ମନରେ ଖୁସିର ଗୀତ ଗାଇଥାଆନ୍ତି -ଓହୋ! ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆମକୁ ମିଳିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ବର୍ସା ନେଉଛୁ । ସେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । କେହି ଯଦି କିଛି ଓଲଟା ସୋଲଟା କୁହନ୍ତି ତେବେ ଶୁଣି-ନ ଶୁଣିଲା ପରି ନିଜ ଖୁସୀରେ ରହିବା ଦରକାର । ଯଦି କୌଣସି ବି ବେମାରୀ ବା ଦୁଃଖ ଆଦି ଅଛି ତେବେ ତୁମେମାନେ କେବଳ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରୁହ । ଏବେ ହିଁ ହିସାବ କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ପୁଣି ତୁମେମାନେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଫୁଲ ହେଉଛ । ସେଠାରେ ଦୁଃଖର କଥା ହିଁ ନ ଥିବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥାଏ ଖୁସି ଭଳି ଖୋରାକ (ଭୋଜନ) ନାହିଁ । ଯାହା ଦ୍□ାରା ସୁସ୍ତି ବା ଆଳସ୍ୟ ଆଦି ସବୁ ଦୂର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ପୁଣି ଏହା ଆନ୍ତରିକ ଖୁସି ଅଟେ । ତାହା ତ ବାହ୍ୟ ଖୁସି । ଧନ ମିଳିଲା, ଅଳଙ୍କାର ମିଳିଲା ତେବେ ଖୁସି ହେବେ । ଏହା ତ ହେଲା ଅବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତିର କଥା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଜାଣିଛ ଆମେ ମଧ୍ୟ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସଦା ଖୁସିରେ ରହିବୁ । ଏକଥା ସ୍ମୃତିରେ ରହୁ ଯେ, ଆମେ କ'ଣ ହେଉଛେ । ବାବା କହିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ତ ୨୧ ଜନ୍ମର ଖୁସି ଅଟେ । ଆଉ ବାକି ଅଳ୍ପ ଦିନର କଥା । ଆମେ ନିଜ ସୁଖଧାମକୁ ଯାତ୍ରା କରୁଛେ । ତେଣୁ ଆଉ କିଛି ବି ମନେ ନ ରହୁ । ଏହି ବାବା ତାଙ୍କର ଅନୁଭବ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । କେତେ ସମାଚାର ଆସୁଛି, ଖିଟ୍-ପିଟ୍ ହେଉଛି । ବାବା କ'ଣ କୌଣସି କଥାରେ ଦୁଃଖୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଶୁଣିଲେ, କହନ୍ତି ଠିକ୍ ଅଛି ଏହା ପୂର୍ବ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ । ଏ ସବୁ ତ କିଛି ନୁହେଁ, ଆମେ ତ କୁବେର ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ନିଜ ସହିତ କଥା ହେବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଖୁସି ଆସିଥାଏ । ବହୁତ ଶାନ୍ତିରେ ରହିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଚେହେରା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ହୋଇ ରହିବ । ଯେପରି ସ୍କଲରାସିପ୍ ଆଦି ମିଳିଲେ ଚେହେରା କେତେ ହର୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଭଳି ହର୍ଷିତମୁଖ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ତ ଜ୍ଞାନ ନ ଥିଲା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି ତେଣୁ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ହର୍ଷିତପଣିଆ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ଆମକୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ଲଟେରୀ ମିଳୁଛି, ତେଣୁ କେତେ ଖୁସି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତୁମର ଏହି ଜନ୍ମ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ଅଟେ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ତ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ।

ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ନଲେଜଫୁଲ୍ ଅଟ ତେଣୁ ତୁମକୁ ନଲେଜ୍‌ର ଖୁସି ରହୁଛି । ପ୍ରଥମ କଥା ବାବା ମିଳିବାର ଖୁସି ରହୁଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ବି ଏଭଳି ଖୁସି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଆନ୍ତରିକ ସୁଖ ନ ଥାଏ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କୃତ୍ରିମ (ଆର୍ଟିଫିସିଆଲ୍) ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖ ମିଳିଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗର ନାମ ହିଁ ଅଟେ ସ୍□ର୍ଗ, ସୁଖଧାମ, ହେଭେନ୍ । ସେଠାରେ ଅପାର ସୁଖ ଓ ଏଠାରେ ଅପାର ଦୁଃଖ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡିଛି - ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଆମେ କେତେ ଛି ଛି ଅର୍ଥାତ୍ ନିକୃଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛେ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଆମେ ନିମ୍ନଗାମୀ ହେଲେ । ଏହା ହିଁ ବିଷୟ ସାଗର ଅଟେ । ଏବେ ବାବା ଏହି ବିଷୟ ସାଗରରୁ ବାହାର କରି ତୁମକୁ କ୍ଷୀରସାଗରକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ବହୁତ ଖୁସି ମିଳିଥାଏ ପୁଣି ଭୁଲିଯିବା କାରଣରୁ କ'ଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାବା କେତେ ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅମୃତର ହିଁ ଗାୟନ ରହିଛି । ତେଣୁ ଜ୍ଞାନ ଅମୃତ ପାନ ଜାରି ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଏଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ନିଶା ଚଢୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବାହାରକୁ ଯିବା ପରେ ସେହି ନିଶା କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ବାବା ନିଜେ ଏକଥା ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏଠାରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଅନୁଭବ ହେଉଛି - ଆମେ ନିଜ ଘରକୁ ଯାଉଛୁ, ଆମେ ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ଆମେ ବହୁତ ବଡ ଯୋଦ୍ଧା ଅଟୁ । ଏହି ସବୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି, ଯାହା ଆଧାରରେ ତୁମେମାନେ ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ ପାଇଥାଅ । ଦେଖ କିଏ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି? ବେହଦର ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏକଦମ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ କେତେ ଆନ୍ତରିକ ଖୁସିରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ମଧ୍ୟ ହୃଦୟରେ ଆସିବା ଦରକାର ଯେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କିପରି ଖୁସି ଦେବୁ । ରାବଣଠାରୁ ଅଭିଶାପ ଓ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ରାବଣର ଅଭିଶାପ ଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ କେତେ ଦୁଃଖୀ ଅଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛ । ବହୁତ ଗୋପମାନେ (ଭାଇମାନେ) ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ଥାଏ । କିନ୍ତୁ କଳସ ତ ମାତାମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି । ଶକ୍ତି ସେନା ଅଟନ୍ତି ନା । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍ । ସାଥିରେ ବନ୍ଦେ ପିତରମ୍ ତ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ନାମ ମାତାମାନଙ୍କର ଅଛି । ପ୍ରଥମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପରେ ନାରାୟଣ । ପ୍ରଥମେ ସୀତା ତା' ପରେ ରାମ । ଏଠାରେ ତ ପ୍ରଥମେ ପୁରୁଷର ନାମ ପରେ ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ଲେଖିଥା'ନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଖେଳ ଅଟେ ନା । ବାବା ତ ସବୁ କିଛି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିରେ କ'ଣ କ'ଣ ହୋଇଥାଏ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ଜଣାପଡେ ନାହିଁ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଚରିତ୍ର ସୁଧୁରୁଛି । ତୁମର ଦୈବୀ ଚରିତ୍ର ହେଉଛି । ପାଞ୍ଚବିକାର କାରଣରୁ ଆସୁରୀ ଚରିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି । କେତେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ହେବା ଦରକାର ନା । ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କଲାପରେ ଆଉ କ'ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ । ବାବାଙ୍କଠାରେ ହିଁ ଶକ୍ତି ରହିଛି, ତେଣୁ କେତେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି । କେହି କେହି ପିଲା ନିଜର ଅନୁଭବ ଶୁଣାଇଥାଆନ୍ତି - ଆମେ ବହୁତ କାମୀ, ମଦୁଆ ଥିଲୁ, ଆମ ଭିତରେ ବହୁତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି । ଏବେ ଆମେ ବହୁତ ଖୁସୀରେ ରହୁଛୁ । ଆଖିରେ ଖୁସିର ଲୁହ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଉଛି । ବାବା ତ ବହୁତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହିସବୁ କଥା ବୁଦ୍ଧିରୁ ଭୁଲି ହୋଇଯାଉଛି । ନଚେତ୍ ଖୁସିର ପାରା ସଦା ଚଢି ରହିବା କଥା । ଆମେମାନେ ଅନେକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବା । ମନୁଷ୍ୟ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କିଭଳି ରାସ୍ତା ବତାଇବା । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କେତେ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଗାଳି ମଧ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ଚହଳ ପଡୁଛି, ଏମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭାଇ-ଭଉଣୀ କରିଦିଅନ୍ତି । ଆରେ! ଭାଇ ଭଉଣୀର ସମ୍ବନ୍ଧ ତ ଭଲ ଅଟେ ନା । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ତ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟ । କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟି ପକ୍କା ହୋଇଯାଇଛି, ତାହା ସହଜରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ବହୁତ ସମାଚାର ଆସୁଛି । ବାବା ବୁଝାଇଥାଆନ୍ତି ଏହି ଛି-ଛି ନର୍କ ଦୁନିଆରୁ ତୁମର ମୋହ ତୁଟିଯିବା ଦରକାର । ଗୁଲଗୁଲ୍ ଫୁଲଭଳି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । କେହି କେହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣି ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଇ ଥାଆନ୍ତି । ସାରା ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରୁ ଉଡିଯାଇଥାଏ । କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ ନା । ବାବା ତ ବହୁତ ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ବିକାର ପଛରେ ରାଜାମାନେ ନିଜର ରାଜପଦକୁ ହରାଇଛନ୍ତି । କାମ ବିକାର ବହୁତ ଖରାପ ଅଟେ । ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଏହା ବହୁତ କଡା ଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାମ ବିକାରକୁ ଜିତିଲେ ହିଁ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବ । କିନ୍ତୁ କାମ ବିକାର ଏଭଳି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଅଟେ ଯେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ସତ୍ତ୍□ ମଧ୍ୟ ଅଧୋଗତି ହୋଇଯାଉଛି । ବହୁତ ମୁସ୍କିଲରେ ହିଁ କେହି ବଦଳିଥାଆନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ସାରା ଦୁନିଆର ଚରିତ୍ର ବିଗିଡି ଯାଇଛି । ପାବନ ଦୁନିଆ କେବେ ଥିଲା, କିଭଳି ହେଲା, ଏମାନେ ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ କିଭଳି ପାଇଥିଲେ, କେବେହେଲେ କେହି ବତାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆଗକୁ ସମୟ ଆସିବ ତୁମେମାନେ ବିଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ଯିବ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବେ । ସ୍□ର୍ଗ ପାରାଡାଇଜର କିଭଳି ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ସବୁ କଥା ଭଲ ଭାବରେ ଅଛି । ତେଣୁ ଏବେ ତୁମେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗଭୀର ଭାବରେ ଜଡିତ ହୋଇ ରହି ଆଉ ସବୁ କଥା ଭୁଲିଯିବା ଦରକାର । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଉଠିବା, ବସିବା, ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନକୁ ସ୍ମରଣ କରି ମୋତି ଗ୍ରହଣ କରି ହଂସ ହେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଗୁଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ, ତା' ସହିତ ପରସ୍ପରକୁ ଗୁଣଦାନ ହିଁ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜର ଚେହେରାକୁ ସଦା ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତମୁଖ ରଖିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ନିଜ ସହ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରିବାକୁ ହେବ - ଓହୋ! ମୁଁ ତ କୁବେର ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ସାଗର ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ମୋତେ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଲଟେରୀ ମିଳୁଛି ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ଉପାଧିର ସ୍ମୃତି ସହିତ ସମର୍ଥୀ ସ୍ଥିତି ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ସ୍□ମାନଧାରୀ ଭବ ।

ସଂଗମଯୁଗରେ ସ୍□ଂୟ ପିତା ପରମାତ୍ମା ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପାଧିମାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେହି ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ରୁହ । ଯେଉଁଭଳି ଉପାଧି ବା ସ୍□ମାନ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଥିବେ ସେହିଭଳି ସମର୍ଥ ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଥିବ । ଯେପରି ଉପାଧି ହେଲା ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ, ତେବେ ଏହି ସ୍ମୃତି ଆସିବା କ୍ଷଣି ପରଦର୍ଶନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବା ଦରକାର । ସେହିପରି ମୁଁ ମହାବୀର ଅଟେ, ଏହି ଉପାଧି ସ୍ମୃତିରେ ଆସିବା ମାତ୍ରକେ ସ୍ଥିତି ଅଚଳ ଅଟଳ ହୋଇଯାଉଥିବ । ତେଣୁ ଉପାଧିଗୁଡିକର ସ୍ମୃତି ସହିତ ସ୍ଥିତିକୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥ କରିଚାଲ, ତେବେ କୁହାଯିବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍□ମାନଧାରୀ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଭଟକୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଆଶାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ପରଖିବାର ଶକ୍ତିକୁ ବଢାଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***